

İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

Yıl:2 Sayı:28 13/10/1975

6 Frankfurt/Main, Bockenheim - Adalbert Str. 29

BASYAZI

TKP 55 YAŞINDA YAŞIYOR, SAVAŞIYOR

Değerli, Dostlar,sevgili okuyucular, Türkiye'mizde birçok parti var MHP gibi faşistine kadar. Şöyle kabataslakta sayarsanız 12'yi aşıyor. Ancak bunların içinde bir tanesi bir başka... Düşüncesi, anlayışı, program ve savaşı hiç diğerlerine benzemiyor. Daha önemlisi o Marksist-Leninist bilime ve prensiplere sıkı sıkıya bağlı. O işçi sınıfının canı, ciğeri ve bir parçası, onları birbirinden ayırmak mümkün değil. Öyle bir güç ki, milyonların mutluluğu ve işçi sınıfının iktidarı için savaşıyor. İşte bu nedenle daha doğuşunda burjuvazi, parabolara rı onun üzerine gitmeye ve ellerindeki bütün olanaklarla onu ortadan kaldırmaya uğraşmışlar. O gün, bu gündür sürüyor çetin ve şerefli mücadele... Tam 55 yıl olmuş. 10 EYLÜL 1920 -10 EYLÜL 1975. Bu güç, bu parti TKP (TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ)

Böyle önemli bir yıl dönümünde bu konu üzerinde durmayı zorunlu gördüm. Bu zorunluluğu yalnız kendim için değil, tüm Türkiye devrimcileri içinde aynı şekilde görüyorum. Buredeki değerlendirmeye duyabildiğim ve okuyabildiklerimden edindiğim bilgiler üzerine çatılanacaktır. Bu kaynaklarda bellidir: "Yeni Çağ", "Atılım", "Durum" ve çeşitli broşürler; radyo yayınları.

"HAYIR EFENDİLER, HAYIR"

Türkiye'deki kapitalistler, ülkeyi yabancı sömürücülere peşkeş çeken soyguncular, TKP'den korktukları kadar hiç birşeyden korkmamışlardır. Onu, işçiden, köylüden ve hepimizden uzak tutmak için baskının en ağırını, yalanın deniskasını söylemişler. Öyleki, daha kuruluşunun birinci yılında 15 Merkez Komitesi üyesi Karadeniz'de vahşice öldürülmüş, ikinci yılında ise partinin yasaklandığını ilan etmişlerdir. Bu yasağı o zaman TKP Genel Sekreteri olan Salih HACIOĞLU TBMM hükümetine gönderdiği mektupta şöyle (Devamı Sayfa 7'de.)

İŞÇİ BİRLİĞİ'nin yayını ve ilerici kuruluşların ortak çalışması üzerine

LIBYA'YA İŞÇİ KAÇAKÇILIĞI YAPAN FİRMA BASILDI!..

"Libya Tuzağı" ile ilgili yayınımız yankılarını gösterdi. 18.8.1975 tarihli sayımızda, Libya'ya Js.Ordu Bau GmbH adında bir firmanın işçi götürdüğünü ve bu işçilerimiz zin köle gibi satıldığını yazmıştık. DGB Yapı- İş sendikası ve Türkdaniş'in olaya aktif olarak eğilmeleri ve Arbeitsamt'la ilişki kurmaları nihayet bir semere vermiştir.

RESMİ MAKAMLAR HAREKETE GEÇİYOR

Libya'ya kiralanan işçilerimizin durumlarını ve iş skitlerini inceleyen Arbeitsamt,

bu işlemlerin Federal Almanya Kanunlarına aykırı olduğunu saptamış ve ilgili firmayı mahkemeye vermiştir. Arbeitsamt bu firmanın işçi kiraladığını ve yurt dışına yolladığını; bu eylemlerin ise Federal Almanya Kanunlarına suç olduğunu ileri sürerek Firma hakkında takibat açılmasını talep etmiştir. Arbeitsamt'ın bu tutumuna kıralan işçilerin sigortasız olmalarını kanunsuz bulan AOK da katılmıştır.

Alman yasalarının Almanya içinde kurulu her firma Federal Yasalara tabidir. Bu ya-

Devamı sayfa 3 de

Düsseldorf
UZ GAZETESİ
ŞENLİĞİ HABERLERİ
ORTA SAYFADA

TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?..

M.C. HÜKÜMETİ ÇEVRELERİ YURDUN «VARINI-YOĞUNU», BU ARADA LİCE'YE GELEN YARDIMI DA YAĞMALIYOR

Bu sayımızda son günlerde en geniş tartışmalara sebep olan iki olayı ele alacağız. Bu iki olaydan birisi Türkiyemizde egemen sınıfların, diğeri ise halkımızın yaşantısını yansıttıyor.

OLAY 1:

Biliyorsunuz, Demirel biraderlerden Yahya Demirel, İsviçre'deki üç hayalifirma aracılığı ile Libya, İtalya ve Kıbrıs'a mobilya ihraç ettiğini bildiren Merkez Bankasından 20 milyon lira vergi iadesi almıştı.

Bu vurgun basında sık sık yer alan "Demirel'ler 20 milyon vurdu, Demirel'ler 30 milyon çarptı, Demirel'ler 50 milyon çarptı" gibilerden haberlerin ancak bir tanesidir. Fakat milliyetçi cephe iktidara geldikten bu yana daha da azıttıkları görülüyor ki, artık alım - satım hilekarlıklarını bile daha başka bir şekilde yürütüyorlar. Eskiden ulusal değerlerimize çeşitli dümenlerle sahip çıkar ve bu var olan şeyleri yok pahasına yabancı emperyalist tekellere peşkeş çekerlerdi. Şimdiyse, "yok" olanı da satmaya başladılar.

Mobilya satışı işi de bunlardan birisi. Ortada ne satılan mobilya var, ne ihracata aracı olan firmaların o memleketlerde ticari sicili var. Bütün bu iş, yalnızca devleti dolandırmak için düzenlenmiş bir

Alman kadın gazetecilerden biri, kendisine yıkıntıları dolandıran «Deprem Komitesi» üyesinin yapışmış yakasına: «Nerde bizim çadırlar?...»

tezgah. Bu tezgahı ortaya çıkarın namuslu devlet memurunun başına gelenleri de İşçi Birliği gazetesi daha önceki sayılarında sizlere duyurmuştuk. (Küpürde görülüyor)

Daha bu haberin üzerinden uzunca bir zaman geçmeden Demirel biraderler Isparta Vergi dairesine el atmışlar ve oradan da vergi iadesi adı altında 257 bin 985 lira istemişler. Görevli devlet memuru bu paranın 96 bin 745 lirasını da usulsüzlük tespit ettiğinden apar-topar Bitlis'e sürül müştür. Hazır lafın sırası doğu illerimize gelmişken, bir de acılı Lice halkının durumu ne göz atalım.

* 6 Eylülde deprem oluyor. Bölgede 10.000 kişiye bir doktor düşmekte.

* Yaralı sayısı en az 200 doktora ihtiyaç göstermekteyken 8 Eylülde yalnızca iki doktor gönderiliyor.

* 2 gün sonra Milliyetçi Cephe'nin Bakanlar Kurulu toplanarak felakete uğrayan yurttaşlarımıza 500 bin TL sı ayrılmasına karar veriyor.

* Kısa bir süre önce Diyarbakır olayları sırasında "ulu - yan itleriyle" ve "savrulun Kürtler, Türkler geliyor" naralarıyla Diyarbakır sokaklarının da boy göstermeye kalkın faşist Türkes, bu bölge halkından yediği şamarın acısını çıkartmak amacıyla kararı başka birkaç bakanla birlikte imzalamıyor.

* Yardım için ayrılan fon bir yardımcı bir kat almasına yetmezken, örneğin yalnızca Alman

Kızıl Haç Teşkilatı 9 Eylülde 316 bin DM tutarında 2 bin çadır, sağlık malzemesi, yiyecek ve giyecek yardımı yapmıştır.

* İhanet Cephesi bu yardımın yerine varıp varmadığını kontrols giden Kızıl Haç yetkililerini apar-topar geriye çeviriyorlar.

* Enkaz kaldırma ancak resmi olarak 4 gün sonra başlatılmıştır. Derhal olay yerine yarıdına koşan ilericiler ve devrimciler yoldan çevrilmeye çalışılmış, buna rağmen devrimci, ilericiler kuruluşlar ve TÖB-DER ortak bir çadır kurarak kendi olanaklarıyla eş, ekme ve giyecek dağıtımını örgütlemişlerdir.

* Resmi makamlar devrimcileri engellemeye çalışırken 4 gün açlık ve hastalık baş gösteriyor. 10 Eylül'de bir patron gazetesi bile şunları yazıyor: "Ekmezsiz kalan halk Kaymakamlık Binası önünde toplanarak, ekme istiyoruz diye bağırıştır."

* MC Hükümeti bölge halkına yardım elini uzatmadığı gibi, dış yardımlar da yerine ulaştırılmamıştır. Avrupalı gazeteciler Kızıl Haç çadırlarını Lice'de göremeyince göstermelik Deprem Komitesinden hesap sormuşlardır. (Resimde görülüyor.)

* TÖB-DER ve devrimci kuruluşların oluşturduğu Yardım Komitesi, çadırların Bingöl'de sattığını açıklamışlardır. İşte Dostlar, işte kendine milliyetçi diye isim tskan namus suzların iktidarı ve de işte onların ağız dolusu karaladıkları ilericilerin, devrimcilerin tavrı.

Şimdi de İhanet Cephesinin politikacıları, yurdun ölüsünü, dirisini soyan çadır hırsızları aynı bölgede seçim nutukları atmaya çıkmışlar ve "memur müreffeh Lice" laflarını bölge halkı ağızlarına tikiyerek kovmuşur onları.

Bu ihanet cephesine karşı mücadele yürütmek, demokrasi den, barıştan ve özgürlükten yana olan tüm İLERİCİLERİN ve YURTSEVERLERİN başta gelen görevlerindedir.

Halk düşmanı MC Hükümetinin halkın yanında namuslu ve yurtsever memurlara karşı uyguladığı kıyımları gösteren küpürleri görüyorsunuz.

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi

BİLDİRİ YAYINLADI

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi (ABÖK) 12 Ekim seçimleri ile ilgili olarak bir bildiri yayınlamış; "Emperyalizm ve işbirlikçilerinin hükümeti "MC"yi oluşturan AP, CGP, MHP, MSP'nin tüm halkımıza karşı savaş açtığını" belirtmiş, "bunlara karşı, barıştan, özgürlükten, demokrasiden yana olan adayların desteklenmesini" istemiştir.

ABÖK ayrıca DİSK'in Taksim mitingini desteklediğine dair bir bildiri yayınlamış, DİSK'e şu telgrafi çekmiştir: "Demokratik hak ve özgürlükler için mücadele eyleminizi 38 örgütün oluşturduğu ABÖK bütün gücü ile destekler, yanınızda olduğunu bildirir.

Yaşasın DİSK,
Yaşasın barış, özgürlük, demokrasî mücadelesi veren güçlerin birliği."

AVRUPA TÜRKİYE KADINLAR FEDERASYONU KURULDU...

5.10.1975 tarihinde, Avrupa'daki Türkiye kadın örgütleri Frankfurt'ta toplanarak AVRUPA TÜRKİYE KADINLAR FEDERASYONU'nu (ATKF) oluşturmuşlardır.

Federasyonun amacı; Avrupa'da yaşayan kadınlarımızı bir çatı altında toplayarak karşılaşılan her türlü sorunlara birlikte çözüm bulmak; Türkiye ve dünyada ki barış, özgürlük ve toplumsal ilerlemeden yana tüm kadın ve diğer kuruluşlarla dayanışma ve işbirliğinde bulunmaktır.

OLUMLU GELİŞMELER...

Gazetemizin 25 inci sayısında, Frankfurt'ta faşist komando sürülerinin iki CHP'liye saldırdığını yazmış ve bu işin arkasını bırakmayacağıımızı belirtmiştik.

Nitekim, İşçi Birliği bu olayla ilgili delilleri avukata teslim etmiş ve avukat hazırladığı dosyayla kanuni girişimlere başlamıştır.

*

Geçen sayımızda etraflı olarak polis inşçilerimize satış açtığını ve bir işçimizi öldürdüğünü, bir diğerini de yaraladığını yazmıştık.

Bu olayın de peşini bırakmadık. Bir avukat tuttuk. Tutulan avukat, dava dosyasını bizim görüşlerimiz ışığında inceledi ve devanın polisin aleyhinde neticeleneceğine inandığını belirtti.

LIBYA TUZAĞI...

(Baştarafı Sayfa 1'de)

salarsa Almanya dışında dahi sigortasız işçi çalıştırmayı kesinlikle yasaklamıştır. Adı geçen Firma'nın ise bu güne kadar Libya'ya giden işçiler için AOK'ya tek kuruş para yatırmadığı tesbit edilmiştir. Bu işçi kira'lama işinden firmanın kazanç sağladığını, ama bir vergi ödemediğini ileri süren Vergi Daire side davacı olmuştur.

POLİS BASKINI

Polisler, Ordu-Bau Firmasının Kaiser str.60 taki işyerini 30.9.1975 günü basmıştır. Büroda, polis tarafından Libya vizeli 24 adet pasaport bulunmuştur.

Polis, ayrıca firma sahiplerinin evlerinde de arama yapmıştır.

BİR MEKTUB

Libya Tuzağını açıklıyan yayınıımız delayısıyla bir mektub aldık. Arge Ordu- Sezmiş (Arbeitsgemeinschaft Ordu ü. Sezmiş) imzalı bu mektub, Js. Ordu-Bau GmbH Firması ile ilgili yayınlarımızı yalanlamakta ve doğruyu öğrenebilme miz için bizi Libya'ya davet etmekte? Libya'dan yüzgeri dönen Abdülaziz Palé'nın ise 75 günde net 5169 DM kazandığını iddia etmekte ve mayıs 1975 te 18 günde net 1580 DM, temmuz 75 te 27 günde net 1571 DM kazandığını ileri sürmekte. Nasıl inanalım? Dünyanın neresinde görülmüş tür ki 9 gün daha fazla çalışıp, 9 DM daha az para kazanılsın?

HER ZAMAN KAMUOYU ÖNÜNDE GERÇEKLERİ TARTIŞMAYA HAZIRIZ.

Hakkımızda suçlamalar ve tehditlerle devam eden bu mektupda Arge -Ordu und Sezmiş şöyle demekte "Biz bu mevzuda Almanya'da ve Türkiye'deki gazetecilerle geniş çapta basın toplantısı yapacağız. Daha önce sizin yukarıdaki davetimize icabet etmenizi bilhassa istiyoruz."

Bu davete neden basın toplantısından önce gitmemiz gerekliğini hala anlayamadık. Bizim Libya'da veya Kaiser Str de işimiz ne? Biz kamuoyu ve basın önünde her zaman tartışmaya hazırız. Mektuplarında ileri sürdükleri basın toplantısının da bir an önce gerçekleşmesini bekliyoruz. Libya'ya ise bu güne kadar susan, Libya'yı işçilerimize kurtuluş yolu diye gösteren patron gazetelerini davet etmelerini tavsiye ederiz. Ancak anlayamadığımız birşey daha var Js. Ordu-Bau GmbH ile ilgili durumu ortaya koyduk, karşımıza Arbeitsgemeinschaft Ordu und Sezmiş firması çıktı. Bu neyin nesini? Bunun cevabını bu Firmanın yapacağı basın toplantısında alırız her halde?

PATRONLARDAN YANA OLANLAR

Bu güne kadar konsolosluklarımız bu konuda harekete geçtiklerine dair bir haber almadık. Neden sonra, Bonn Büyük elçiliğimizin Libya'ya gideceklerine "doğruluk belgesi" ve rilmemesi konusunda Konsolosluklara temin yolladığını öğrendik. Bu güne kadarki tutumlarıyla Konsolosluklar bu konuda da işçilerimizin aleyhinde çalıştıklarını ortaya koydular.

FASIN

Alman basını, özellikle "Frankfurter Rundschau" bu konuya önemli yer ayırdı ve bizden sürekli bilgi istedi. Buna karşı Türk basını ise "Libya Rüyası Gerçekleşiyor." diye işçilerimizi kandırmak için ellerinden geleni yapmaya devam etmekte ve gözlerinin önünde dönen dolapları bilmezlikten gelmekte.

KENDİ ÖRGÜTLERİMİZE BAŞVURALIM

Bu güne kadar ki olaylar şu kesin gerçeği ortaya koldu. İşçiyi, işçinin kendisinden başkası kurtaramaz. Onun için hangi konuda olursa olsun, çare bulmak için kendi kuruluşlarımıza, birliklerimize başvuralım. Bunlar sendikalar, Türkdanışlar, işçi örgütleridir. Daima bu örgütlerle sıkı ilişkiler içinde olalım. Birlikten kuvvet doğar.

Frankfurt Türkiyeli Öğretmenler Birliği Resmi makamların yapamadığını yaptı

Almanya'da 100 binden fazla çocuğumuzun eğitim olanaklarından mahrum bulunmasına rağmen resmi makamlarımız bu konuda hiçbir girişimde bulunmamışlardır. Öteyandan, örgütlü bir çalışmayla Frankfurt Türkiye li Öğretmenler Birliği ye-

ni ders yılının başlaması nedeniyle çalışmalarının yoğunluğunu okul çocuklarının sorunlarına yöneltmiştir. Özellikle ders kitabı sorununa titizlikle eğilen FTBÖ, Konsoloslukun yapamadığını yapmış ve 1700 adet kitap temin etmiştir.

Haberleri

Gelsenkirchen

Yabancı işçilerin, şu anda içinde bulundukları zor durumdan istifade edip, çok fazla kira olarak soygunculuk yapan ev sahipleri ortaya çıkmıştır.

ATTF Gelsenkirchen Çalışma Grubu bu konu ile ilgili bir bildiri dağıtmıştır. Bildiride, yabancı işçilerin ev sorunu ve ödedikleri yüksek kiralara değinilmekte ve özetle şöyle de vâm edilmektedir: "Çalışma gurubumuz, ARBEİTER WOHLFAHRT, TÜRK-DANIŞ ve SPD'li GENÇSOSYALİSTLER'in beraberce, fahiş kiralara karşı Gelsenkirchen'de başlattıkları başarılı mücadeleye katılıyor ve onları destekliyor. Oturdukları evlere yüksek kira verenlerin durumlarını Türk-Danış görevlilerine duyurmalarını tavsiye ediyoruz. Yüksek kira ödedikleri için ev sahiplerini haklı olarak ve kanuni yoldan şikayet edenleri, ev sahipleri hiçbir şekilde evden çıkaramazlar. Şikayet edenler mahkemeye çıkmak ve masraf ödemek zorunda kalmayacaklar, herşey yukarıda adı geçen örgütler tarafından karşılanacaktır."

Herne-Wanne Eickel

6 Eylül 1975 tarihinde Lice'de meydana gelen deprem sonucu, birçok çocukta kim sesiz kalmıştır. Bununla ilgili olarak, 11 Eylül 1975 perşembe günü West-Deutsche Rundfunk Köln, Türkçe Haberler servisi "Anadolu Ajansı" kaynaklı haberinde, kimsesiz kalan çocukların İzmir'de isteyen zengin ailelere verileceğini belirtmiştir. Bunun üzerine, Herne-Wanne Eickel İşçi Birliği, Gelsenkirchen-Buer ve çevresi İşçi Derneği ve ATTF Gelsenkirchen çalışma Gurubunun imzasını taşıyan bir protesto mektubu Türkiye'deki çeşitli mekâmlara ve kişilere gönderilmiştir. Mektupta, duyulan haber belirtildikten sonra şöyle denilmektedir: "Felakete uğrayan yavruların başkalarının insafına terkedecek; içlerinde "Besleme meraklılarından, cinsi sapıklara, kendilerine bedava hizmetçi arayanlara" kadar herkezin istediği olabileceği böylesine bir teklifi insanlık dışı buluyor, felakete uğrayan bu yavrularımızın Devlet himayesinde geleceğe güvenle hazırlanmalarını istiyoruz."

Frankfurt

6.9.1975 tarihinde Lice ve çevresinde meydana gelen deprem sonucu 7500 ev yıkılmış, 3500 kişi ölmüştür. Fakat, atılan nutuklardan sonra, bölge halkı için gerekli ihtiyaç maddeleri maalesef tam olarak karşılanmamıştır. Bu yüzden devrimci ve yurtseverlerin girişimleriyle yardım komiteleri kurulmaktadır. Frankfurt'ta da, Türkiyeli İşçi Dayanışma Derneğinin girişimi ile "Lice Yardım Komitesi" kurulmuştur.

Komitenin çıkarılmış olduğu bildiride "yetersiz olan yardımların bile yerine ulaşmadığı ve yağma edildiği, Lice'de halkın yiyecek bile birşey bulamadığı" belirtiliyor. Komite yiyecek, giyecek ve maddi yardımları yapabilmek için çalışmalarına başlamıştır.

Dünya işçileri dev bir kardeşlik gösterisi yaptılar.

Belki okumuş olabilirsiniz, "Unsere Zeit-Bizim Çağımız" isimli bir gazete vardır. Kıssaca "UZ" diye tanınır.

Öte yandan, gericiliği, Alman Ulusunun ulusal duygularını septirerek yabancı düşmanlığını körükleyen, işçilerin ve çalışan yığınların kapitalistler tarafından sömürsünü sağlamak için işçiler arasındaki dayanışmayı bölmeyi amaçlayan, bunun içinde patronların büyük desteğini gören gazeteler de var. Onlar patronların gazeteleri, UZ ise Alman İşçi Sınıfı Partisi DKP'nin (Alman Komünist Partisi) gazetesi. Bu gazete, emekten yana oluşu, yerli yabancı işçi ayırımı yapmaksızın sermayenin her türlü baskısına yiğitçe karşı çıkışı ile Almanya'daki tüm işçilerin saygısını kazanmıştır.

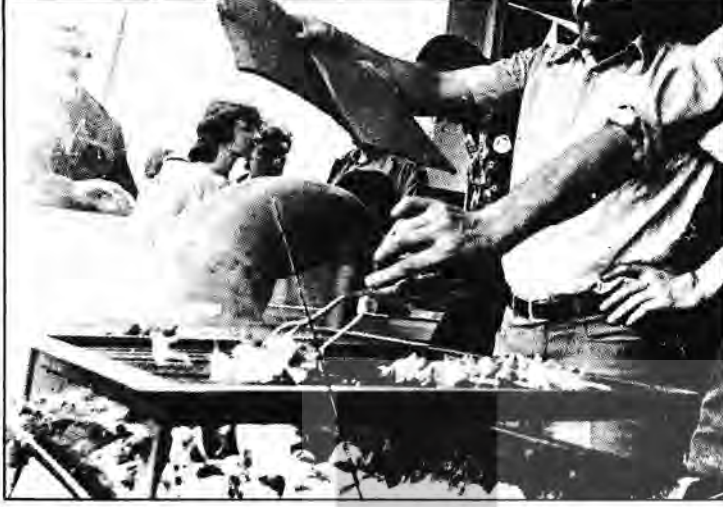
Türkiye ve Almanya işçilerinin sömürüye karşı verilen sınıf savaşındaki dayanışmasının kökleri 1. Dünya Savaşı yıllarına kadar gider. 1. Dünya Savaşı yıllarında Almanya'ya 3 bin Türk işçisi gönderilmişti. Bu işçilerimiz o dönemde Devrimci işçi ve sosyalist hareketine, "Sparta küs hareketi" diye anılan ayaklanmaya katıldılar. Emperyalist devletlerin kundakladığı savaş aleyhindeki yürüyüşlere katıldılar. Burjuvazi emekçi yığınlarının bu direnişini karşılamak için silah yollarına gitti. Silahlı sokak savaşları da Türkiye ve Almanya işçileri burjuvaziye karşı aynı barikatların ardında omuz omuza karşılaştılar, can verdiler.

Unsere Zeit gazetesi bu yıl da 20-21 Eylül tarihinde Ren Çayırlarında dev bir şenlik düzenledi. Bu şenliğe 22 ülke işçileri 900'den fazla sanatçıyla katıldı. Yarım milyona yaklaşan sayıda insanın ziyaret ettiği şenlikte Türkiye İşçi Sınıfının Partisi (Türkiye Komünist

Frankfurt'un dahil olduğu Hessen Eyaleti de, diğer eyaletler gibi bölgesel pavyonunu kurmuştu. Resimde DKP'nin Hessen Eyalet Başkanı Sepp Mayer açılış konuşmasını yaparken...

ARANIZDAYIZ

Yarım milyona yakın kişinin ve bu arada birçok Türk işçisinin ziyaret ettiği şenlik alanı bir şehir niteliği taşıyacak ölçüde büyüktü. (Üstte) Türkiyeli işçiler bir kitap ve bir fotoğraf sergisi hazırlamışlardı ve yiyeceklerimizi de ziyaretçilere tanıttılar. (soldaki resimde)

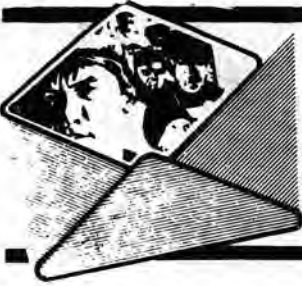
Partisi) TKP'nin yayın organı ATILIM'ın adı ana caddelerden birisine verilmisti ve diğer yabancı işçilerin pavyonlarının yanısıra birde Türkiyeli İşçiler Pavyonu kurulmuştu. Şenlik boyunca bütün ülkelerden folklor gösterileri yapıldı, çocuklar Luna parkta oynadılar gençler için çeşitli orkestra,er müzik yaptı, şarkılar söylendi,dünya işçilerinin kardeşliği ağırbaşlı bir coşkuyla kutlandı. Bu arada DKP Genel Başkanı Herbert Mies Türkiye İşçilerinin pavyonunu ziyaret etmiş ve işçilerin kardeşliğini belirten bir konuşma yapmıştır. Öte yandan şenliğin kapanış mitinginde de ATILIM'in bir temsilcisi söz almış ve TKP'nin 55 yıllık savaşı süresince Türkiye devrim hareketindeki öncü ve örgütleyici rolünü belirtmiş ve tüm işçilerin barış,bağımsızlık ve özgürlük yolunda uluslararası dayanışmasının önemi vurgulamıştır.

Şenlikte Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu ATTF'nin işçi korosu ve ayrıca Türk Folklor Ekibi büyük ilgi topladı.

Şenlik alanında ilginç bir terazi vardı. Bir kefesine "sermaye beslemesi" patron gazeteleri, bir kefeye de işçilerin gazetesi UZ konmuştu. Her ulusun işçileri sıraya geçerek UZ'in kefesine bağışlarını yığdılar. Ta ki UZ'in kefesini ağırlığa kadar. Yukardaki resimde Viyetnamlı bir devrimciyi Alman işçi kardeşleri için görev başında görüyorsunuz,...

SİZİN KÖŞENİZ...

Hazırlayan: Alışan Demir

Bu sayımızda, Türkiye'de meydana gelen olaylar dan bazılarına anlatan bir okuyucumuzun mektu bunu yayınlıyoruz.

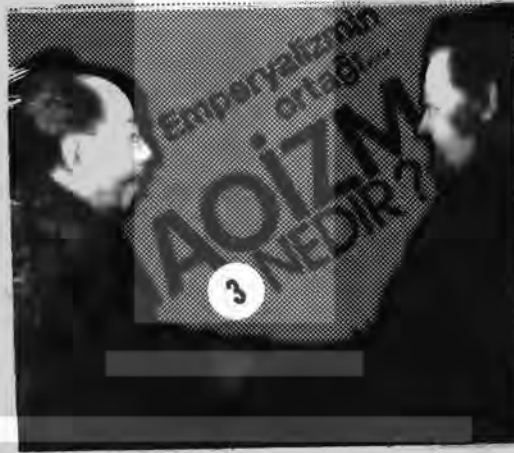
"Türkiye'de faşizan baskılar şabildiğine yoğunlaşmakta; devrimciler en yoğun baskılara uğ ramakla beraber sosyal-demokratlar da bu baskılardan paylarını almaktalar. 9 Eylül salı günü CHP İzmir milletvekili Süleyman Genç ve tarım bakanlığı eski denetçisi Ali Rıza Bodur İzmir'in en büyük caddelerinden biri olan Gazi Bulvarında gezinirken faşist komandolar tarafından yaralanmışlardır. TSİP Genel Sekreter tutuklanmıştır. Her gün ilerici öğretmenler sü güne gönderilmekte, çevresinde ilerici olarak tanınan memurlar açığa alınmaktadır. Bütün bu gelişmeler faşizmin ülkemize yerleşebilmek için maddi temeller aradığının işaretidir. Faşistler sosyalistlerin İŞ EKMEK HÜRRIYET FAŞİZME NİHAYET-FABRİKA İŞÇİNİN TOPRAK KÖYLÜNÜN-DEMOKRATİK VE ÖZERK ÜNİVERSİTE sloganları-

na sahip çıkarak bu sloganların altına MHP yazmaktadırlar. Bunun da sebebi açıktır. Faşistler halk tarafından benimsenen sloganları kullanarak bir kamuoyu yaratma çabasındadır. Faşistlerde Maocu PDA'cılar gibi "NE AMERİKA NE DE RUSYA HÜRDÜNYANIN TÜRKİYESİ" diyorlar. Sözde milliyetçilerle PDA'cılar birlik olup işçi sınıfı sosyalistlerine hücum ediyorlar. PDA'cılarının provakötör olduğunu CHP'lilerde anladılar. Halkımız yoğunlaşan faşizan baskılar karşısında örgütlenmenin ve örgütlü mücadelenin yararlarını anlamış bulunmaktadır. Geçtiğimiz temmuz ayında MEM-DER (memurlar dayanışma derneği) ile İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ kurulmuştur. Diğer yandan her mahalle ve köyde ilerici dernekler çoğalıyor. Tek eksiklik merkezi ve etkin bir denetimin olmaması, örgüt disiplininin merkezîyetçilikten uzak olması belli ölçüdeki dayanıklılığa beraberinde getiriyor. 13.9.1975 tarihinde devrimci kuruluşlar emperyalizmi ve faşizmi telin mitingi düzenlediler. Mitingde anti emperyalist ve anti faşist mücadelede bütün demokratik güçlerin birliği savunulmuş - tur. Deprem bölgesinden gelen devrimci kuruluşların temsilcileri, gönderilen yardımların halka inmediğini ve sermaye sınıfı ile ortakları tarafından yağma edildiğini, halkın sokakta toprak üzerinde yatmasına karşılık evleri az hasara uğrayan sermaye üşaklarının yedeklerinde birer çadır bulduklarını, yemek yardımının ise, halk için ekme-üzüm, işbirlikçileri için ise et yemeği olduğunu, enkaz kaldırma işlerinin çok yavaş yürüdüğünü ve ölümlerin kokuğunu belirtmişlerdir.

Bu konuya ilk girerken de belirtmiş olduğumuz gibi Maoizmi iyi tanımalıyız. Yıkıcı, emperyalizmin ekmeğinin üstüne yağ süren bu akıma karşı olmak ve bu akıma kapılmış olanlara karşı tavizsiz mücadele yürütmek hepimizin görevidir. Burada tarafsızlık " bizi ilgilendirmez" gibi düşünceler söz konusu değildir. Devrimci olarak kendimizi işçi sınıfının mücadelesine adanmışımıza göre, hepimizi, her devrimciyi ilgilendirir. Elimizde ki en güçlü silah olan Marksist-Leninist bilimle MAOİZMİN NİTELİĞİNİ ÇIKARMALIYIZ. Şimdi dönelelim geçen sayıda bıraktığımız yere:

KÜLTÜR DEVRİMİ NEYDİ KİME KARŞI YAPILDI

1965'de Maonun etrafındaki grup "YÜCE KÜLTÜR DEVRİMİ" sloganını ortaya attı. 1966'da başladı, Marksistleri ortadan kaldıran darbe. Maocular o zaman belgelerinde şunları yazıyorlardı: "İş, bir, iki, üç Kültür Devrimiyle sona ermeyecek." Hangi sınıf düşmanına karşı yürütülüyordu bu? Maoculara göre bu düşman bir avuç insan, parti ve devlet yönetimine sızmış, iktidarda olup kapitalizme yönelmişler. Bu güllünc iddialarda, işin iç yüzünü kapamak için kullanılan maske

idi. Bakan bir örnek verelim 9. parti kurultayı belgelerinde suçlanan LUŞAUSUYI hakkında şu iddialar var: "O MAOYA KARŞI" imiş, "ÜRETİMİ ARTTIRMAK DEVRİMİ BOĞMAK İSTİYOR" imiş, "MAONUN İDELERİNİ KENDİ ÇALIŞTIĞI KISMA SOKMUYOR"muş v.s. Şunu hemen hatırlatalım, sizlere garip gelmesin Maoya göre kişi ne kadar fakir olursa o derece daha keskin devrimci olur. Olmaz böyle şey. Bunun Marksizmle Leninizmle ilgisi yok. Biz insanların fakir olması, aç kalması için mücadele etmiyoruz, insan gibi yaşam ve var olan bütün nimetlerden yararlanmak için savaş yürütüyoruz.

Açıktır görülen su: Kültür Devrimi Maoculuğun askeri darbésidir. Yönetimden hoşnut olmayanlarla hesaplaşmaktır.

KÜLTÜR DEVRİMİYLE ORTADAN KALKANLAR, BASKI VE TERÖR

1967'nin yazında "Nehkin" ve "Şanhen" şehirlerinde Maocularla parti komiteleri arasında şiddetli silahlı çarpışmalar meydana geliyor. Bu çarpışmalarda işçiler parti komitelerini savunuyorlar. Maocular askeri birlikleri seferber ediyor ve kanlı bir şekilde çarpışmaları bastırıyor. Sonuçta, 13 bin kişi ölüyor ve 400 bin kişi yaralanıyor.

Kültür Devrimi sonucu olarak Çin Komünist Partisi Merkez Komitesininin 12 kişilik sekreterlik üyelerinden 8'i ve sekreterliğin üç aday üyesinden 2'si "KARA HAYDUT" olarak ilan edilmişlerdi. Bunların arasında da Genel Sekreter "Din Siao Pin" de vardı.

Politbüro üyelerinin çoğu Maonun idelerine düşman olarak ilan edilmişlerdi. Ki onlar siyasi alandan yok oldu. Haklarında hiç bir şey yazılmaz. Eski 9 marşaldan 8'i de ortadan kaldırıldı. Bunlar 1956'da marşaldılar.

BU POLİTİKANIN NEDENLERİ VE BUNA ETKİ EDEN FAKTÖRLER

Başyazı**TKP 55 YAŞINDA**

(Baştarafı sayfa 1'de)

le protesto ediyor: "12 Eylül 1922'de TKP'nin yasaklandığını ilan ettiniz. Böylece Türkiye işçi ve köylülerinin sesini boğmaya kalıştınız. Hayır efendiler hayır. "TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ SINIFSAĞ BİR VARLIKTIR. O TÜRKİYE İŞÇİ VE KÖYLÜLERİNİN PARTİSİDİR. BU SINIFLAR YOK EDİLEMEZ, PARTİLERİNİ DE YOK EDEMEZSİNİZ."

KORKULAN ŞEY NEDİR?

İşçi sınıfının örgütlü gücü kapitalistleri oldukça korkutur. Onlar çok iyi biliyorlar örgütsüz işçinin hiçbir şey yapamayacağını. Çünkü insanlık tarihi o dönemleri de görmüş, yaşamış. Bu konuda dünya işçi sınıfı zengin deneylere sahiptir.

İşte 55 yıldır bizim kapitalistleri korkutan, çalgına çeviren bu. Ama korkunun ölümü faydası yok elbette. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk insan gibi yaşamak, yarınına güvenle bakmak istiyor ve bunun için sefları sıklaştıra sıklaştıra savaşa giriyor. Bu gelişimi geriye döndürmek mümkün değil. En canlı örneği 55 yıllık olay. Türkiye işçi sınıfının partisi TKP kesiliyor, buda niyor, AMA YOK EDİLEMİYOR, ORTADAN KALDIRILAMIYOR. DOSTTA, DÜŞMANDA ARTIK GÖRÜYOR, BUGÜN DÜNDEN GÜÇLÜ OLARAK SAVAŞINI SÜRDÜRDÜĞÜNÜ....

DÜŞMAN SALDIRISINDA BİR DEĞİL, BİRÇOK ARAÇ KULLANIYOR

Türkiyemizde sınıf savaşı sertleşmekte, sömüren güçler ile sömürülen yığınlar arasında çelişki derinleşmektedir. Soygun üzerine soygun, yolsuzluk üzerine yolsuzluk ekleyen MC hükümeti ve onunla işbirliği içinde olan Holdingçi paşalar takımı, karşılarında işçi sınıfı olmak üzere bütün yurtseverleri bulmaktadır. Buda onları çıkmazdan çıkmaza, bunaldımdan bunaldıma sürüklemektedir. Sömürü düzenini ayakta tutmak ve milyonların üzerinde uygulamış oldukları bas ki politikalarını devam ettirmek için her türlü cina

yeti göze almış görünen faşist karması hükümet, büyüyen devrimci gelişimi kötülemek için, işçi sınıfının mücadelesini yatağından çıkarmak için, Hitler'in "es es" takımı özentisi içinde olan Türkeş'çi faşist komando sürüleriyle yetinmemekte, kaşarlanmış likidatörleri, bozguncuları, kalpa zanları, oportunistleri ve Maoistleri örgütleyip her doğru eylemin üzerine salmaktadır. Bunlar bir yandan devrimci sloganlar arkasına saklanıp, diğer yandan MHP komandolarıyla el ele vererek, güçleri yettiğince emperyalizme hizmet etmektedirler.

HALKIN VE ÜLKEMİZİN ÇIKARLARI ÜGRUNA

Bu durumdan kurtulmak, düşmanı yenmek ve onun bütün pisliklerini temizlemek gerek. Halkın ve ülkemizin çıkarları bunu emrediyor. Ancak bu sorunu çözecek ve demokratik bir gelişme yolunu açacak güç TKP başta olmak üzere tüm demokratik kuruluşların GÜÇ BİRLİĞİ — EYLEM BİRLİĞİ'dir. Şunu özellikle üzerine basa basa belirtmek gerek, yayınlar — den edindiğim bilgilere göre, TKP ilerici yurtsever güçlerle eylem birliğine gitmeye her zaman hazır olduğunu belirtmektedir. Bu ilerici güçler için oldukça önemli bir noktadır. Bunlar eski çekingenlik, ürkeklikten sıyrılmış işçi sınıfının öz örgütünün çağrısına kulak vermedilerdir. Biz işçiler olarak bunun ne kadar önemli olduğunu bilincindeyiz. Mücadelenin kalıcı olması, yarı yolda tıkanıp kalmaması bu güç birliğine bağlıdır. Şu unutulmamalıdır ki TKP ilerici güçler içinde önemli bir varlıktır. Çünkü TKP koruyucudur, kalıcıdır ve her ilerici girişimden yanadır. Doğal olarak onun eylemlerini ileri sürdüğü görüşleri kitbelerle duyurmak, konuşmalarla yaygınlaştırılması için mücadele etmek her demokratik kuruluş ve kişiden beklenen en gerçekçi tavırdır.

Değerli dostlar, konuyu burada bitirirken, böylelikle birçok okuyucumuzun isteği de yerine getirilmiş oldu. Tekrar buluşmak üzere hoşça kalın.

m.gür

Çin Komünist Partisinde ufak burjuva şövenist kanat üstün lük kazandı. Bu kanat, 1956'da Stalin'e (kişiye) tapma olanağı bozulunca, Mao kendi öz iktidarı için ortaya çıkan tehlikeyi gördü. Bu milliyetçi, şövenist yol Çin Komünist Partisinin bazı çevrelerinde destek buldu. Çünkü partinin içindeki üyelerin çoğu köylü idi. Ekonomi çok geri kalmış, bilinç düşüktü. Tümünü ivedilikle komünizme varma emacındalardı. Ama nasıl olacak, oraya nasıl ve hangi yollardan varılacak bu bilinmiyordu.

Diğer yandan uzun yıllar boyu Çin Halkı Maonun yanılmazlığı ve yüceliği yönünde eğitilmişti. ÇKP uluslararası komünist hareketinden izole olma durumundaydı. Öyleki partinin içinde yabancı dil bilen yok denecek kadar azdı. Uluslararası komünist hareketin tecrübesini tanıyanlar, keza parmakla sayılacak kadardı. Lenin'in seçilmiş eserleri bir tek defa 28 bin adet basılıp yayınlanmıştı. Çin'de Marksizm-Leninizm Maonun kitapları idi. Ki bu kitapların meydana getirdiği yıkım hafiften ele alınacak bir olay değildir. Maonun bu kitapları Marksist-Leninist bilimin üzerine tam anlamıyla bir sünger çekmiştir.

ACABA BU OLUP BİTENLERDEN MAONUN HABERİ VARMI?

Burada aniden bu soru geldi hatırıma. Maoçulardan acı acı yakinen ve onların işçi sınıfına nasıl düşman olduğunu açıkça gören birçoklarından işte yukarıdaki soruyu duyuyorum: "Acaba bu olup bitenlerden Mao'nun haberi varmı?" diyorlar. Bu bilmemezlik ve Mao'yu tanımamazlıktan gelen safca bir soru. Yeni sözüm ona Mao'ya iyi, büyük insanmış, ancak onun yolunu tutanlar aşırı güçler yapıyorlarmış vs. Evet değerli ve sevgili okuyucular, gelecek sayımızda bu safca soruları çürütecek MAOİZMİN ASLI, MAOİZM İDEOLOJİK OLARAK HANGİ ETKENLER ALTINDA OLUŞUYOR başlıklı konuyu işleyecek ve Mao'yu "Genç Mao" da etraflıca sizlere tanıtacağız. Yerimizin darlığı nedeniyle böyle kısa kesiyoruz, bizi hoş karşılayın.

**GERİCİ - FAŞİST KARMASI
M.C. HÜKÜMETİNİN YERİNE
HALKTAN YANA BİR HÜKÜMETİ
İŞBASINA GETİRME
SAVAŞINDA BİRLEŞELİM...**

TKP'nin 55 yıllık savaşı saygıyla anıldı...

10 Eylül 1920 Türkiye Komünist Partisi'nin (TKP) kuruluşunun 55. yıl dönümü nedeniyle İşçi Birliği lokalinde bir toplantı düzenlendi. Lokal ağzına kadar doluydu. Frankfurt'daki örgütler temsilcileri ile bu

toplantıya katıldılar. TKP'nin yayınlarından hazırlanan ve şimdiye kadar verdiği mücadeleleri özetleyen bir konferans verildikten sonra, örgüt temsilcileri söz aldılar.

TKP'ye KONAN YASAK KALDIRILMALIDIR

10 Eylül 1920 tarihi, işçi sınıfımız, halkımız için en mutlu gün olduğunu belirten konuşmacılar, TKP'den saygınlıkla söz etmişler, hepsi TKP'ye konan yasağın kaldırılmasının zorunlu olduğunu vurgulamışlardır. Burjuva partilerinin her çeşidinin serbestçe çalıştığı ülkemizde, işçi sınıfının partisinin de serbestçe çalışmasının demokratik bir hak olduğunu belirten sözcüler, bu istemin kitlelerin istemi haline geldiğini dile getirmişlerdir.

Yabancı ve Alman işçilerini dayanışmaya çağıran bir oyun sahneye konuldu...

TAT'da oynanmakta olan bir oyunda Birliğimizin iki üyesi de rol aldı. Yerli ve yabancı işçilerin dayanışma içinde daha güçlü olacakları konusunu işleyen bu oyunu bütün okuyucularımızın da görmesini öneriyoruz. Gündüzleri saat 11 de oynanan bu oyun işçi arkadaşlar için 22. 10. 1975 günü saat 19 da da oynanacaktır.

Cavit Tarakçı el koyduğu pasaportu geri vermek zorunda kaldı.

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği Başkanı M. Gür'ün pasaportuna; baskı yapmak amacıyla TC. Frankfurt Başkonsolosu Cavit Tarakçı tarafından el konulmuştu. Bunun üzerine tüm ilerici güçler ve sendikalar tarafından yürütülen ve desteklenen direniş sonucu Tarakçı'nın silahı geri tepmiş ve MC Hükümeti bile Tarakçı'yı merkeze almak zorunda kalmıştır. AP döneminde AP'li, Ecevit'in Almanya gezisi esnasında da sosyal demokrat, MSP'li İçişleri Bakanı Asiltürk'ün gezilerinde MSP'li, İşçi Birliğinden arkadaşlara karşı da sosyalist olan Tarakçı (Bu konudaki, Tarakçı'nın sözlerini belgeleyen kupa eşide görülüyor.) bir yandan bavulunu toplarken, bir yandan da M. Gür'ün pasaportunu eliyle geri vermek zorunda kalmıştır.

5 İspanyol yurtseverini kurşunlatan Franko lânetleniyor

Dünyanın her yerinde, Faşist Franko Rejimini protesto eden miting ve yürüyüşler yapıldı. Başta sosyalist ülkeler olmak üzere çeşitli ülkeler İspanya'daki elçilerini geri aldılar. Almanya'da da DGB'nin çağırısı üzerine, binlerce fabrikada işçiler 2 Ekim günü işlerini kısa bir süre bırakarak Franko Rejimini protesto etmişler. İspanyol devrimcileri ve halkıyla dayanışma içinde olduklarını bildirmişlerdir. Franko

furt'ta da 3. 10. 1975 günü Alman Sendikalar Birliği'nin organize ettiği bir toplantı yapılmıştır. Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi de, İspanya-Bonn Büyükelçiliğine şu protesto telgrafını çekmiştir: "Canavarca kurşuna dizilen 5 İspanyol yurtseverinin önünde saygı ile eğiliyor, Faşist Franko rejimini lânetliyor, İspanyol halkıyla sonuna kadar dayanışma içinde olduğumuzu bildiriyoruz"

ında atılmıştır. Tekel, D.D.Y. vsi gibi... Kim sosyalist değil ki? .. **Ben de sosyalist'im (!)** Evet arkadaşlar güllüncü değil mi? .. İşçi sınıfının devrimci hareketi ge-

İŞÇİ BİRLİĞİ

Sahibi: Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği e.V. adına. Yönetim Kurulu ● Yazışma Adresi: 6 Frankfurt / M, Bockenheimer-Adalbertstr. 29 ● Fiyatı: 50 Pf. ● Yıllık abone ücreti tutarı: 15 DM. ● ÖRGÜTÜMÜZ A T T F nin ÜYESİDİR ●